

Snahy mezinárodního společenství o stíhání zločinů proti mezinárodnímu právu a po ustanovení mezinárodních soudních institucí, stíhajících jejich pachatele, mají poměrně dlouhou historii, kterou bych rád alespoň nastínil v první kapitole věnované vývoji mezinárodního trestního soudnictví. V další kapitole se soustředím na právní povahu tzv. Římského statutu a jeho formální stránku, tedy proč byla pro přijetí Statutu zvolena forma multilaterální mezinárodní smlouvy a ne např. u dřívějších *ad hoc* tribunálů osvědčená forma rezoluce Rady bezpečnosti podle kapitoly VII. Charty OSN. V následující části se pokusím o poněkud podrobnější popis složení a správy Soudu tak, jak jsou upraveny v části IV. Statutu. Dále se zaměřím na vzájemný vztah mezi jurisdikcí ICC a příslušností národních soudů a ve Statutu užitý princip komplementarity. Závěrečné dvě kapitoly hodlám věnovat rozboru vztahu Spojených států a České republiky k nově ustanovenému Mezinárodnímu trestnímu soudu, se zaměřením na politické a ústavněprávní překážky ratifikace Římského statutu v ČR. Značná přitažlivost a zároveň nedostatečnost komplexního teoretickoprávního zpracování těchto oblastí (zejm. vztahu USA a ICC) v našich podmínkách se nakonec stala hlavní motivací sepsání této práce.